

A városnak negyedmillió pengőbe került a házikezelés utolsó esztendeje

A házikezelés négy évének mérlege — A Kürthy-éra deficitje 50 ezer pengővel haladja túl a két év előtti ráfizetést

(A Délmagyarország munkatársától.) A városi színházban a házikezelés — amint azt a Délmagyarország szerdai számában megírta — augusztus 25-én hivatalosan is megszűnt. A számvevőség elkészítette a házikezelés utolsó, Kürthy-esztendejének mérlegét, amelynek szomorú végeredménye nem jelent meglepetést. Mindenütt közismert dolog volt, hogy a város óriási összegeket fizetett rá a színházra, mégis a deficit nagysága a városházán kellemetlen meglepetést keltett. A Kürthy-rezsimre a város nem kevesebb, mint

119.831 pengő és 15 fillért fizetett rá,

amihez ha még hozzávesszük a színház évi 124 ezer pengős megszavazott szubvencióját, akkor megállapíthatjuk, hogy

a házikezelés utolsó esztendeje 243.831 pengő és 15 fillérjébe került a városnak.

Ebből az alkalomból nem érdektelen összehasonlítást tenni a házikezelés éveiről elkészített mérlegek között.

1928-ban Tarnay Ernő igazgatása alatt 961 pengő 28 fillér haszonnal fejeződött be a színházi szezon.

1929-ben (igazgató Tarnay) 47.354 pengő volt a deficit, a 124 ezer pengős szubvención kívül.

1930-ban még nagyobb a visszaesés. A deficit ebben az évben 68.691 pengő, a szubvencióval együtt összesen 212.691 pengő.

Még ezt az összeget is

több mint ötvenezer pengővel haladja túl a Kürthy-éra,

amely az évad legnagyobb teljesítményének a 17 eredeti bemutatót tartotta. Negyedmillió pengőjébe került tehát a városnak a házikezelés utolsó esztendeje.

A szegedi építőmunkásság memorandumot nyújt át a főispánnak és a polgármesternek a súlyos munkanélküliség ügyében

„Mi lesz a télen, ha az építőmunkások nyáron sem dolgozhattak?”

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi építőmunkások szerda este értekezletet tartottak a Munkásotthon nagyszobájában. Az értekezleten megjelent Szakasits Árpád, a szervezet központi kiküldöttje is. Az értekezletet Galiba János nyitotta meg, majd Ladvánszky János számolt be a múlt hónapban Budapesten megtartott küldöttközgyűlés eredményéről. A közgyűlésen a világ minden építőmunkásszervezete képviselve volt. A közgyűlés foglalkozott a segélyezés ügyének reformjával és úgy határozott, hogy a segélyeket leszállítja addig, amíg a helyzet nem változik. A helyzet most ugyanis az, hogy a rengeteg munkanélküli miatt a bevételek lecsökkentek. Ezután a munkáspiac szervezetlenségéről, a 15—25 filléres munkabékekről beszélt.

— Két esztendővel ezelőtt — mondotta — elsőrangú munkásoknak 1—1.20 pengős órabére volt. A kapitalizmus azonban az egyoldalú racionalizálással letörte az árakat. Az építőipari kapitalizmus oly jól van szervezve, hogy velük a munkások szervezete a harcot felvenni alig tudja. A munkásság egyrésze távoltartja magát a munkásmozgalmaktól, pedig a harcba a kapitalizmus válsága mindenkit bele fog kényszeríteni. Szervezkedni kell tehát, mert csak két választás van: vagy szervezetlenül elpusztulni, vagy szervezetten győzni.

A szegedi viszonyokról szólva kijelentette, hogy ez évben közmunka nem volt, csak néhány kisebb iskolaépítés.

Soha annyi munkanélküli építőmunkás nem volt, mint ma.

Mi lesz a télen, ha az építőmunkások a nyáron sem dolgozhatnak? Eppen ezekre a viszonyokra való tekintettel a szegedi szervezet a következő határozati javaslatot juttatja el a főispánhoz és a polgármesterhez:

„A szegedi építőipari munkások értekezlete megállapítja, hogy az egész év folyamán az építőiparban Szegeden alig volt számottevő munka, mert

a szegedi építőipari munkások 80 százaléka egyáltalán nem jutott munkához,

míg az a 20 százalék, amely munkához jutott, csak néhány hétig, jobbik esetben néhány hónapig dolgozhatott. Az egyetlen nagyobb építkezés, a tanítók háza, aminek megkezdése már a korai tavaszra ígértetett, máig sincs vállalatba kiadva, noha a vállalkozónak már oda ígértetett.

A bankzárlat elrendelése óta azok a kisebb építkezések is, amelyek folyamatban voltak, megálltak, újabb építkezésekre pedig semmi kilátás nincs, bár a tél beálltáig még hónapok vannak hátra.

A szegedi építőipari munkásság nem, hogy téli szükségleteiről tudott volna gondoskodni, hanem most a nyár közepén is munka és kenyér nélkül tengeti életét,

nyakában az elmúlt télen szerzett adósságával, amelyek hitelképességét is teljesen tönkretették.

Ezen okoknál fogva a szegedi építőipari munkásság a legélesebben tiltakozik az ellen, hogy a gazdasági és pénzügyi válságnak minden gondoskodás nélkül pusztító prédája legyen. És mert ezt a sorsot tovább viselni nem hajlandó,

követeli, hogy számára munkákkal, mak teremfessenek.

Abban az esetben pedig, ha az építőipari munkásság számára kielégítő mennyiségű munka nem lesz nyújtható, követeli az értekezlet, hogy

a hibájukon kívül munka nélkül maradt építőipari munkások és családjuk élelfontartásáról a hatóság emberséges módon gondoskodjon.

Már most tiltakozik az értekezlet az ellen, hogy az elmúlt télihez hasonlóan ez a gondoskodás megalázó és alacsony szintű legyen.

A javaslat elfogadása után Gárgyán Ferenc azt indítványozta, hogy a főispántól és a polgármestertől kapott választ nyilvános népgyűlésen ismertessék és tárgyalják le. A javaslatot az értekezlet elfogadta.

A következő felszólaló Szakasits Árpád volt. Amerikában 70 évvel ezelőtt — mon-

dotta — hihetetlen harcok folytak hárommillió néger felszabadításáért, ma pedig millió és millió fehér ember él rabszolgasorsban, anélkül, hogy valaki őket felszabadítani akarná. A mostani rabszolgák helyzete súlyosabb az akkoriakénál, mert azoknak, ha szabadságuk nem is, de kenyerük volt, míg

a maiaknak se kenyérük, se szabadságuk nincsen.

Az európai proletariátus az európai kapitalizmuson kívül az amerikai kapitalizmus nyomását is érzi.

A szörnyű világháború után jelenleg még borzalmasabb gazdasági háború folyik,

amely talán több áldozatot kíván, mint az elmúlt harc. Ez a bűnös termelési rendszer halálra ítélte a munkanélküliek millióit. Európában ma 20 millió dolgozni akaró és tudó ember áll munkanélkül. Belőlük, családtagjaikkal együtt hatalmasabb birodalmat lehetne teremteni, mint a német birodalom. Természetes, hogy ez így sokáig nem mehet. Milliók és milliók bolyongnak hazátlanul, éhesen Európa országútján. Ez a mai állapot rosszabb minden korok állapotánál. A kapitalizmus végpusztulásba viszi a világot, ha a munkásság nem találja meg önmagát és nem siet a kultúra és a civilizáció megmentésére. Az erők összefogásával, a szervezethezességgel lehet csak célt elérni.

Az életbiztosítások valorizálása

Budapest, augusztus 26. A hivatalos lap a biztosító vállalatok felügyelő hatóságának hirdetményét közli, mely szerint a valorizálás alá kerülő életbiztosítások adatait a pénzügyminisztériumban szeptember 1-étől 60 napon át közszemlére teszik ki. Az észrevételek a kimutatásban foglalt adatok helyessége ellen, vagy azért, hogy szereplésük a kimutatásban nincs felvéve, legkésőbb a közszemlérebecsátás idejének elteltétől számított 15 napon belül a felügyelő hatóságnál a biztosítási szerződésnek és a rendelkezésre álló utolsó díjnyújtásnak, stb. bemutatása mellett tehető meg. Természetesen azoknak a feleknek az érdekeit is megóvjuk, akik a közszemlén nem jelennek meg, vagy a rájuk vonatkozó adatok ellen előterjesztést nem tesznek, mert a felügyelő hatóság a közszemle befejezése után a valorizációra bejelentett összes életbiztosításra vonatkozó adatokat egyenként újból felülbírálja.

Értesítés szerint a valorizációs törvény rendelkezései alapján a biztosító társaságok által a felügyelő hatóságra átruházott biztosítások száma 167.280 darab. Ezeknek a biztosításoknak papírkorona összege 1.959.718.900. Ennek valorizációs arányértéke a végrehajtási utasításhoz mellékelt átszámítási táblázatok alapján 285.449.390 aranykorona. A törvény értelmében fizetendő ennek az aranykorona összegnek az 5 százaléka, vagyis 1934. után az eddig bejelentett biztosítások valorizált értéke fejében 16.556.065 pengő. A biztosítások papírkorona és aranykorona összege között azért van a nagy eltérés, mert a felek által különböző értékű koronában teljesített befizetéseket a befizetés idejében való arányértéknek megfelelően kell számítani.

Két potyautas a Do. X-en

Charleston, augusztus 26. Alighogy felszállt a Do. X., hogy Norfolk felé repüljön, az óriás repülőgép hátsó részén két fiatalembert találtak. A repülőgép parancsnoka elrendelte, hogy a repülőgép azonnal szálljon le. Az ingyenutasokat átadták a parti őrhajónak, amely a partra vitte őket. A két fiatalember kijelentette, hogy Newyorkba akart repülni.

REDŐNYIPAR
A REFORMÁTUS PALOTÁBAN.